

Տ. ՄՈՎԱՏԵՍ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՍԱՐԳՍՅԱՆԻ ՔԱՐՈՉԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԳԱՅԱՆԵ ՎԱՆՔՈՒՄ ՍԱՏՈՒՑՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(28 օգոստոսի, 2022 թ.)

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

«Ընդէ՛ր այդպէս վատասիրտք է,
չեւ եւս ունի՛ք հաւատս»
(Մարկ. Դ. 40):

Սիրելի՛ հավատացյալներ,

Այսօրվա Ավետարանը փոթորկի խաղաղեցման հրաշքի մասին է:

Մարկոս ավետարանիչը պատմում է, որ մի երեկո Հիսուս, ավարտելով երկարօրոյա քարոզչութիւնը, որոշում է իր աշակերտների հետ նավակով Գալիլիայի լճի մյուս կողմն անցնել: Նավագնացութեան ընթացքում Յիսուս, հոգնած լինելով, նավի հետեւի կողմում ննջում էր, եւ հանկարծ մեծ փոթորիկ է բարձրանում: Աշակերտները, որոնց մեծ մասը ձկնորսներ էին, փորձառութիւնն ունեին նավարկելու, շատ փոթորիկներ էին տեսել, վստահ էին, որ դա եւս կհաղթահարեն: Սակայն շուտով հասկանում են, որ այսպիսի փոթորիկ երբեք չեն տեսել ու սկսում են տագնապել՝ մտածելով, որ շուտով նավը կխորտակվի: Ի վերջո, աշակերտները խուճապահար արթնացնում են հանգիստ քնած Հիսուսին ու զարմացած բացականչում՝ մի՞թե Նրա համար միեւնոյնն է, որ կորչում են: Տերը՝ իբրեւ բնութեան ու տիեզերքի Արարիչ, սաստում է հողմը, դադարեցնում ծովային ալեբախութիւնը եւ զարմանում իր աշակերտների թերահավատութեան վրա՝ հանգիմանելով նրանց. «Ինչո՞ւ եք այդքան վախկոտ, ինչո՞ւ հավատ չունեք»: Եւ աշակերտները կրկին վախենում են, այս անգամ վախենում են Հիսուսից եւ զարմանալով հարցնում են միմյանց, թե «ո՞վ է արդոք սա, որ եւ քամին, եւ լիճը հնազանդվում են նրան»:

Եթե մարդկայնորեն նայենք, Տեր Հիսուս այդ օրը շատ հոգնած էր, որի պատճառով խորը քնած էր: Սակայն ավետարանիչը նշում է, որ

ալիքները նավի մեջ էին թափվում, ու նավը գրեթե ջրով էր լցվել, եւ հավանաբար Հիսուսն էլ թրջվել էր: Եթե ավելացնենք նաեւ աշակերտների աղմուկ-աղաղակը, հասկանալի է դառնում, որ այստեղ Հիսուս ուղղակի չի արթնանում եւ թողնում է որ աշակերտներն իրենց վերջին ճիգերը գործադրեն: Այսինքն՝ ինչ-որ առումով ստուգում էր իր աշակերտների հավատքը:

Այդ նույն օրը Հիսուս բազմաթիվ հրաշքներ էր գործել, ու աշակերտներն ականատես էին եղել: Այդ էր պատճառը, որ Հիսուս բարկացավ իր աշակերտների վրա: Սակայն այդ օրը Հիսուս, հիվանդներին բժշկելուց բացի, առաջին անգամ սկսել էր նաեւ դեւեր հանել (Մատթ. Ը, 16): Ուստի այդ օրը հոգեւոր պատերազմ էր սկսվել, եւ այդ պատճառով հասկանալի էր երեկոյան պատահած սաստիկ փոթորիկը, որը բնական փոթորիկ չէր:

Ավետարանում նավը հաճախ է գործածվում՝ խորհրդանշելով մարդու կյանքը, իսկ ծովը՝ այս աշխարհը: Ուրեմն եթե նավը մեր կյանքն է, ապա հավատացյալն այն անձն է, որ իր մեջ Հիսուսին ունի: Երբ Աստված ստեղծեց մարդուն, նրա մեջ իր շունչը փչեց, ու այն մեր մեջ է: Պողոս առաքյալն ասում է՝ «դուք Սուրբ Հոգու տաճար եք»: Աստված բնակվում է մեր մեջ, սակայն շատ անգամ քնած է այնտեղ. պետք է արթնացնել Նրան: Հաճախ մենք կարծում ենք, որ Աստված պետք է արթնանա միայն, երբ խնդիրների մեջ ենք, երբ օգնության կարիք ունենք: Այնուամենայնիվ, երբ էլ արթնացնենք Հիսուսին մեր մեջ, մեր խնդիրները կսկսեն լուծվել:

Քրիստոնեական կյանքը մի նավագնացություն է: Հիսուս ասում է՝ «մյուս կողմն անցնենք»: Ծովի մի ափից մյուսն անցնելն այն ճանապարհն է, որ քրիստոնյան պետք է անցնի, եւ որը միշտ խաղաղ ու հանդարտ չի լինում, երբեմն դժվարություններ ու փոթորիկներ են լինում: Այդ ժամանակ է, որ գիտակցում ենք, որ Աստված ունենք, հավատ ունենք, պետք է արթնացնենք: Եւ այնուհետեւ այդ բոլոր դժվարությունների մեջ մենք տեսնում ու զգում ենք Տիրոջ օգնությունը մեզ:

Աշակերտների վախը, իհարկե, բնական էր, բայց հավատքը հենց վախը հաղթահարելու համար է: Տեր Հիսուս ուզում էր, որ իր աշակերտները, երբ մահվան սպառնալիքին հանդիպեն, որին անպայման հանդիպելու էին, ունենան այն հավատքը, որ իրենց հոգին եւ Աստված ավելի մեծ են, քան մահը, ու չվախենան մեռնելուց: Նրանք հետո իհարկե հաս-

կացան: Պողոս առաքյալը հռոմեացիներին ուղղված նամակի Ը. գլխում նշում է, որ մահը չի կարող մեզ բաժանել Աստծու սիրուց: Առանց այս գիտակցության ու քաջության հնարավոր չէ հետեւել Քրիստոսին կատարելապես, որովհետեւ հավատքը միշտ փորձվում է մահվան վտանգի առջև:

Հիսուս ասում է աշակերտներին. «Ինչո՞ւ եք այդքան վախկոտ, ինչո՞ւ հավատ չունեք»: Իհարկե, աշակերտներն անհավատ չէին, տեսել էին Հիսուսի բազմաթիվ հրաշքներն ու հավատում էին, ինչպես որ մենք էլ հավատում ենք այս պահին: Բայց երբ փոթորկալից դժվար պահը գա, հավատ կունենանք: Ուրեմն վախը եւ հավատքը միասին երբեք չեն լինում. կա՛մ մեկն է, կա՛մ մյուսը՝ լույսի ու խավարի պես. որտեղ լույս կա, այնտեղ խավարն անհետանում է: Հետեւաբար Հիսուս ասում է, որ դժվար պահերին փնտրեք ձեր հավատը, եթե ունեք, ապա որքան էլ դժվար վիճակում հայտնվեք, կհաղթահարեք, կպահպանեք ձեր խաղաղությունը, դուք հույս կունենաք: Հետեւաբար հավատքն այդպիսի օրերի համար է, եւ այն միշտ մեր մեջ պետք է լինի:

Սուրբ Գրքի ուսումնասիրողները հաշվել են, որ այնտեղ 365 անգամ խոսվում է չվախենալու մասին: Կարծեք թե Աստված ամեն օր մեզ ասում է՝ մի՛ վախեցեք: Այսինքն՝ հավատքով կարող ենք մեր կյանքի բոլոր խնդիրները հարթել՝ առանց վախենալու, առանց խուճապի մատնվելու:

Սիրելիներ, հիշենք նաեւ, որ այսօր Հայ Եկեղեցին նշում է Ս. Մարիամ Աստվածածնի գոտու գտնվելու տոնը: Աստվածամայրը հանապազ բարեխոսում է Քրիստոսի Եկեղեցու համար, եւ մեզ համար, որպեսզի մեր քրիստոնեական ճանապարհորդությունը զերծ մնա փոթորիկներից ու նավաբեկություններից՝ հասնելով խաղաղության նավահանգստին:

Թող Աստվածամոր բարեխոսությունը եւ Տեր Հիսուս Քրիստոսի սերը, շնորհներն ու խաղաղությունը միշտ լինեն ձեզ հետ եւ ամենքիս հետ, ամեն:

